

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Archiepiscopatus de littera E. cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Archiepiscopatus de litera E.

Eboracenses in Anglia. Cap. XXII.

SANCTVS Paulinus, Italus, Romanus, Monachus etiam Romanus, in Angliam cum S. Augustino, & B. Gregorio, ad prædicandum Euāgelium missus, cum Regem Nordahumbrorū Eduuinum sua prædicatione ad Christi fidem conuertisset, à Iusto Cantuariensi Archiepiscopo, ex Episcopo Therofenēsi anno Domini 625. die 12. calend. Augusti, consecratus est primus Eboracensis Archiepiscopus; quo honore functus est vsque ad annum 634. Eo enim anno Eduino Rege ipsis idibus Octobris interempto, in Cantiam cum Aethelburga Regina, regijsque filiis rediens; ab Honorio Archiepiscopo Roffensi Ecclesiæ præfectus, eam sedem vsque ad mortem tenuit; quæ contigit anno Domini 654. regiminis Eboracensis, anno 29. Roffensis verò anno 19. mense 2. die 21. Sepultus est in Ecclesia S. Andree ciuitatis Roffensis, die 6. idus Octobris. *Beda, libr. 2. Histor. Angl. à capite 9. ad 21. Matthæus Vvestmonasteriensis in flor. Histor. Tritremius, libro quarto, capit. 53. & alii infiniti.* Vacauit sedes annos 10.

2. S. VILFRIDVS, Anglus, Monachus Streneshalcensis, & Abbas Ripensis in Anglia, anno 664. vacantis autem sedis anno 10. ab Osuio Rege in Galliam ad Aegilbertum Episcopum Parisiensem missus, ab eodem Archiepiscopo Eboracensis, consecratus est. Sed cum ibidem diutius paululum demoraretur, Ceadda ei surrogatur; quo anno 670. quod non rectè ordinatus esset, à Theodoro Archiepiscopo Cantuariensi, ab administratione semoto, Vuilfridus suæ sedi restituitur. Anno autem 678. contentione quadam inter ipsum, & Regem Egfridum orta, ab ea iterum pellitur, & eius loco Bosa Monachus Episcopus consecratur. Pultus verò Romam adire cum proponeret, uoluntate Diuina flantibus uentis in Hollandiam, & Frisiam appellens, Agilulfum Regem, salutari lauacro abluit, suaque prædicatione multos etiam Gentilium ad Christi fidem perduxit. Eo autem nouennio post reuocato, anno 687. & honori pristino restituto, quorundam inuidorum morsibus agitatus, & Alfrido Regi accusatus, ab eodem iam tertio de sede sua deturbatus, anno 692. coram summo Pontifice causam suam egit, à quo innocens

Q de

declaratus, & cum bullis Pontificiis ad Regem remissus, eo quidē ueniente Ecclesiam suā intrare non ualuit; sed eo paulo post an. 705. defuncto, ab Ofredo Rege, qui post eū regnauit Patribusq; Synodi iuxta flumen Nid collectę, post aliquātum utriusq; partis conflictum, cunctis tandem fauentibus, in Præsulatum Ecclesiæ suæ receptus est. Sicque alijs annis quatuor in pace uitam ducens, quieuit in Domino, anno Christi 711. regiminis assumpti 45. die 4. idus Octobris in Monasterio suo quod habebat sub regimine Cuthaldi Abbatis in Imdalum prouincia. Sed postea ministerio Fratrum perlatus est in primum suum Monasterium S. Petri Ripensis, & ibidem sepultus iuxta altare ad austrum. *Beda in Hist. Angl. lib. 3. ca. 28. & lib. 4. c. 11. & sequentibus. Matthæus in Flor. Histor. Polydorus, lib. 4. Tritemius, lib. 4. c. 63. & alij per multi.*

3 S. CEADDA, S. Cedde frater, Anglus, Monachus, & Abbas Monasterij Lestingensis, S. Vuilfrido in Gallia remorante, in eius locum à Vuina, Occidentaliū Saxonum Episcopo, sic perente Oluuio Rege, Archiepiscopus ordinatus anno 664. septennio post an. 670. tanquam non legitime consecratus, à Theodoro Archiepiscopo à regimine semotus, ut erat uir pius, sanctus, & modestus, humiliter cessit, & Episcopatum Lichfeldensem regendum suscipit. Quem cum annis duobus, & mensibus sex administrasset, ad Monasterium rediens, paulo post circa annum Domini 672. miraculis clarus ex hac uita migravit, sexto nonas Martij. *Beda, lib. 3. c. 28. Hist. Angl. Matthæus Vrestm. in Flor. Hist. & Tritemius, lib. 4. c. 59. & 150.*

4 S. BOSA, Anglus, Monachus Streneshalcensis in Anglia, uir doctus, & religiosus, Vuilfrido, secundò sede sua pulso, Eboracensibus à Rege Episcopus anno 678. datus, nouem annis populum suū prudentissimè gubernauit, donec ab eodem cedere coactus, sedem ipsi Vuilfrido restituere iussus est, ann. 687. *Beda in Hist. Angl. lib. 4. c. 12. Matthæus Vrestm. & Tritemius, lib. 4. cap. 64.*

5 S. IOANNES, Anglus, Monachus Monasterii Hildæ, siue Streneshalcensis, ex Episcopo Hagulstadenſe, Sancto Vuilfrido an. 711. successor datus, præfuit suæ Ecclesiæ annis plus minus decem, & doctrina, & sanctitate clarus migravit in pace in Monasterio S. Petri in Silua Deiorum, anno 721. die nonarum Maii, ibidem in porticu Ecclesiæ sepultus. *Beda, lib. 5. à cap. 2. ad 6. Matthæus Vrestmon. Tritemius, lib. 4. c. 68. & 170. & alij. Scripsit Homilias nonnullas in Euangelium Lucæ, & alia nonnulla.*

16. 19 S. OSVALDVS, Gallus, Monachus Floriacensis in Gallia,

lia, ex Episcopo Vuigornienſe, 16. ut Matthæus Vueſtm. habet qui dicit Ofciello ſucceſſiſſe; ſiue ut Polydorus ſcribit, ſucceſſorē Adelualdi conſtituens, 19. Eboracenſis Præful, creatus ſecundum Polydorum anno 956. uel ſecundum Matthæum anno 972. præfuit in omni ſanctitate annis plus minus uiginti & uno, & bonis operibus plenus obiit anno, ut uult Polydorus 979. uel ut habet Matthæus, anno 992. pridie calendas Martii. *Polydorus, & Matthæus, præfati, & Trittemius, libro 4. cap. 101.* Scripſit de Statutis Synodalibus Lib. 1.

A N N O T A T I O.

In computatione annorum huius Pontificis, uidetur Polydorus, caſtigatioe non modica indigere; cum enim conſtet S. Oſuualdū, Sancto Dunſtano in regimine Vuigornienſis Eccleſiæ immediatè ſucceſſiſſe, qui S. Dūſtanus illi Eccleſiæ prælatus non legitur uſque ad annum 957. non potuit S. Oſuualdus anno 956. (ut uult Polydorus: dicit enim S. Oſuualdum mortem obiſſe anno 979. regiminis ſui 23.) ipſi S. Dunſtano ſucceſſiſſe, cum nondum eſſet Episcopus. Errorem Polydori ex eo proueniſſe arbitror, quod annos S. Oſuualdi incæperit computare, non ab initio ſedis Eboracenſis, ſed à principio regiminis Episcopatus Vuigornienſis, quod notatur à Matthæo, anno 959. quibus ſi adiungantur anni 21. regiminis, rectè in annum 979. à Polydoro aſſignatum deſinent. Et hac occasione deceptus Polydorus errorem non paruum ſuis cartis inferuit. Rectius ergo Matthæus, cui hac in parte manum damus. Migravit igitur S. Oſuualdus ann. 992. regiminis Eboracenſis 21. Vuigornienſis uerò anno 33.

17. 20 D. AELDVLPHVS, Anglus, Monachus, & Abbas Medefhamēſis, in demortui S. Oſuualdi locum ſubſtitutus anno 992. præfuit annis 10. & anno 1002. ex hac luce ſubtractus appoſitus eſt ad patres ſuos in ſenectute bona. *Matthæus Vueſtm. ad annum 992.*

Archiepiſcopatus de litera G.

Gneſnenſes in Polonia. Cap. XXIII.

BEATVS Gaudentius, Boiemus, Monachus Monasterij Brounouienſis in Boiemia, & Sancti Alberti Episcopi, & martyris, qui eum fratris loco habebat, comes indiuiduus, & Monasterii S. Bonifacii, ſiue Alexii Romæ aliquanto tempore alumnus; in Poloniam reuerſus ab eodem Metropolitano ordinatus Gneſnenſis (non autē Pragenſis, ut non rectè habet Trittemius)

Q 2 qui